

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512209287
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512209287.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK -ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: P. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XX, K., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou V. O., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zast. advokátom, JUDr. Jozefom Kempom, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 407,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 10C 241/2012-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 47,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 12.08.2010 zastavil, odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 360,15 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 349,79 eur od 12.06.2009 do zaplatenia a zo sumy 10,36 eur od 12.07.2009 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 21,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 82,06 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie o zastavení konania v časti istiny 47,80 eur s príslušenstvom odôvodnil právne ust. § 96 ods. 1 a 3 O.s.p., a vecne tým, že navrhovateľ zobral svoj návrh na začatie konania v tejto časti pred otvorením pojednávania späť. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 491 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1, § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 369 ods. 1 Obch. zák., a po vyhodnotení vykonaného dokazovania a závere o jeho dôvodnosti, návrhu navrhovateľa vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorí boli v spore neúspešní, zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v plnej výške trovy konania v sume 21,50 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia v sume 82,06 eur za dva úkony právnej služby vo výške tarifnej odmeny 26,56 eur za jeden úkon, s režijným paušálom a 20% DPH. Plnú výšku náhrady trov konania prisúdil navrhovateľovi po vyhodnotení, že tento mal neúspech a odporca a vedľajší účastník úspech, len v nepatrnej časti späťvzatej zmluvnej pokuty vo výške 48,70 eur.

Proti tomuto rozsudku v časti rozhodnutia o trovách konania podal včas odvolanie vedľajší účastník, a rozsudok súdu prvého stupňa žiadal v napadnutej časti zmeniť, a na náhradu trov konania navrhovateľa zaviazat' výlučne odporcu. Namietal, že súd prvého stupňa neposúdil vec po právnej stránke správne, ak mu spolu s odporcom uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania navrhovateľa. Uviedol, že v sporovom konaní sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok podľa ktorej má účastník

konania nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva v prípade, ak mal vo veci úspech. V zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má síce vedľajší účastník konania rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, poukázal však na to, že bol účastníkom konania len v časti konania, a preto považoval za nevyhnutné a spravodlivé, aby boli dôsledne rozlíšené trovy konania, ktoré vznikli za jeho účasti v spore, a trovy konania, ktoré vznikli predtým ako do konania vstúpil, prípadne po tom ako z konania vystúpil. Argumentoval, že v posudzovanej veci vznikli všetky trovy konania a právneho zastúpenia navrhovateľa v čase, kedy on ešte nebol účastníkom konania. Preto mal podľa jeho názoru súd prvého stupňa zaviazaný na náhradu trov konania navrhovateľa len odporcu.

Navrhovateľ odvolanie nepodal, a k odvolaniu vedľajšieho účastníka sa nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., keď bol rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Podľa ust. 93 ods. 2 O.s.p. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Predmetom odvolacieho konania bol len odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal na náhradu trov konania a právneho zastúpenia navrhovateľa spoločne a nerozdielne odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka bol jeho názor, že súd prvého stupňa mal na náhradu trov navrhovateľa zaviazaný výlučne odporcu, pretože všetky trovy konania a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vznikli, resp. boli vynaložené v čase pred jeho vstupom do konania. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník nerozporoval právne posúdenie súdu prvého stupňa, ktorý o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., ani výšku navrhovateľovi priznanej náhrady trov konania a právneho zastúpenia, preto odvolací súd, viazaný dôvodmi odvolania, preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa výlučne v rozsahu vymedzenom odvolaním vedľajšieho účastníka.

V prvom rade je potrebné uviesť, že povinnosť nahradiť trovy konania v zákonom stanovených prípadoch, teda aj v prípade rozhodnutia podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. zaťažuje aj vedľajšieho účastníka, čo vyplýva už z ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (koná však len sám za seba). Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok neurčuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. späťvzatie návrhu, zmena návrhu a podobne) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Navyiac, odvolací súd nezistil žiadny zo zákona plynúci dôvod na zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej sa zaväzoval k náhrade trov aj vedľajší účastník solidárne s účastníkom, ktorého podporoval, nakoľko neexistuje žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania, ktoré by konkrétnym spôsobom upravovalo problematiku náhrady trov konania v súvislosti s novozavedeným inštitútom vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p.. Preto dospel odvolací súd k záveru, že s poukazom na zásadu zodpovednosti za výsledok konania, pod ktorú spadajú i rozhodnutie podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., je spolu s neúspešným účastníkom aj vedľajší účastník, ktorý ho podporoval, povinný solidárne s ním nahradiť trovy konania úspešného účastníka. Súd prvého stupňa potom rozhodol správne, keď povinnosť zaplatiť náhradu trov v tomto konaní úspešného navrhovateľa uložil spoločne a nerozdielne odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

Námietku vedľajšieho účastníka, že nie je povinný nahradiť trovy konania a právneho zastúpenia navrhovateľa, pretože vznikli pred jeho vstupom do konania, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Z ustanovenia § 142 O.s.p. jednoznačne vyplýva, že účastník, ktorý je povinný nahradiť trovy konania, nahrádza trovy, ktoré boli v konaní úspešným účastníkom účelne vynaložené na uplatnenie resp. bránenie jeho práva. Nie je preto rozhodujúce, kedy v konaní tieto trovy vznikli, ale to, či boli vo vzťahu k povinnému účastníkovi účelne vynaložené. Právna úprava, týkajúca sa náhrady trov konania totiž nevychádza z časového hľadiska vzniku trov, ale len z hľadiska účelnosti ich vynaloženia. Skutočnosť, že navrhovateľom uplatnené trovy, náhradu ktorých mu súd prvého stupňa priznal, neboli účelne vynaložené, vedľajší účastník v odvolaní nenamietal. V tejto súvislosti však odvolací súd uvádza, že účelnosť zaplatenia súdneho poplatku, prevzatia zastúpenia, a podania návrhu na súd nie je daná len v okamihu vynaloženia týchto trov, pretože ich vynaloženie bolo potrebné a v časti aj nevyhnutné pre celé konanie a jeho ďalší priebeh.

S poukazom na vyššie uvedené zastáva odvolací súd názor, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 O.s.p., má takúto povinnosť i vedľajší účastník bez ohľadu na to, či nahradzované trovy vznikli práve počas jeho účasti v konaní.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania je vecne správne, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil návrhom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.